

Rep. nr. 29/14

*

AR. NA-019-11
AR. NA-019-13
E/XXXX

KAMER VAN EERSTE AANLEG die met volle rechtsmacht kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, bij artikel 144, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

*

Tegensprekelijke
eindbeslissing
d.d. 18 september 2014

BESLISSING

In de zaak van

*

RIZIV – DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN
CONTROLE, openbare instelling van sociale zekerheid, met zetel te 1150
Brussel, Tervurenlaan 211,

VAN RECHTSWEGE
UITVOERBAAR BIJ
VOORRAAD
NIETTEGENSTAANDE
BEROEP

eiser, voor wie zijn verschenen, dokter C , geneesheer-inspecteur en
mevrouw D..., attaché, ambtenaren bij eiser.

Tegen

Mevrouw A..., bandagiste, wonend te XXXX,

Verweerster, met als raadsman meester B . , advocaat te XXXX

*
* *

Op de openbare terechtzitting van 20 juni 2014 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid, van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het RIZIV.

*
* *

1 RETROACTEN

Het proceduredossier in de zaak NA-019-11 bevat:

- het verzoekschrift van eiser, neergelegd ter griffie op 28 februari 2012,
- de conclusie van verweerster, ontvangen ter griffie op 4 juni 2012,
- de conclusie van eiser, neergelegd ter griffie op 16 juli 2012;
- de aanvullende conclusie van verweerster, ontvangen ter griffie op 13 september 2012,
- de verklaring van afstand van geding van eiser, neergelegd ter griffie op 7 maart 2013;
- de vaststelling van de rechtsdag op 20 juni 2014.

Het proceduredossier in de zaak NA-019-13 bevat.

- het verzoekschrift van eiser, neergelegd ter griffie op 7 maart 2013;
- de conclusie van verweerster, ontvangen ter griffie op 26 juni 2013;
- de vaststelling van rechtsdag op 20 juni 2014

Op de openbare terechtzitting van 20 juni 2014 werden gehoord:

- mevrouw D. en dokter C., in de uiteenzetting van de middelen en conclusies van eiser,
- meester B., in de uiteenzetting van de middelen en conclusies van verweerster

De debatten werden gesloten, de zaak werd in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 18 september 2014, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

*
* *

2 VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

2.1 Tenlastelegging

Er werd een onderzoek ingesteld naar de realiteit en de conformiteit van de prestaties die verweerster, in haar hoedanigheid van zorgverlener (bandagiste), heeft aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering

Naar aanleiding van dat onderzoek werd op 7 februari 2011 een proces-verbaal van vaststelling opgesteld

De volgende inbreuken werd ten laste gelegd .

Het ten onrechte afleveren van getuigschriften (bijlage 13) voor verstrekkingen bandagisterie die niet beantwoorden aan de reglementaire voorwaarden, vermits ze niet door verweerster maar door een ander niet bevoegde persoon, namelijk haar dochter die geen bandagiste is, worden uitgevoerd.

In totaal zijn in de periode van 29 maart 2008 tot en met 30 juni 2010 (datum registratie verzekeringsinstelling van 04/02/09 t/m 30/06/10), 468 verstrekkingen aangerekend voor een totaal bedrag van 80.377,67 euro.

Daarvan zou 70% ten onrechte zijn aangerekend, hetzij 327 verstrekkingen voor een bedrag van 56.264,37 euro

2.2 De vorderingen van eiser

De vordering van eiser in de zaak NA-019-11, ingesteld bij verzoekschrift van 28 februari 2012, strekte ertoe:

- lastens verweerster, overeenkomstig artikel 142 § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet, de terugbetaling te horen bevelen van de waarde van de ten onrechte aangerekende producten ten belope van 56.264,37 euro,
- aan verweerster, overeenkomstig de artikelen 2n en 142 § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet, een administratieve geldboete op te leggen van 11.252,87 euro, hetzij 20% van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen

Bij brief van 7 maart 2013 werd evenwel aan de Kamer van eerste aanleg gemeld dat eiser afstand van geding wenst te doen in deze zaak

De vordering van eiser in de zaak NA-019-13, ingesteld bij verzoekschrift van 7 maart 2013, strekt ertoe.

- lastens verweerster, overeenkomstig artikel 142 § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet, de terugbetaling te horen bevelen van de waarde van de ten onrechte aangerekende producten ten belope van 56 264,37 euro;
- aan verweerster, overeenkomstig de artikelen 2n en 142 § 1, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet, een administratieve geldboete op te leggen van 11.252,87 euro, hetzij 20% van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen

Ter zitting van de Kamer van eerste aanleg van 20 juni 2014 heeft eiser de gevorderde administratieve geldboete herleid tot 50 euro, te vermeerderen met 45 opdecimes en alzo gebracht op vijf en een half keer 50 euro, zijnde 275 euro.

*

* *

3 FEITEN

Verweerster (° XXXX) heeft sinds lange tijd (jaren '70 –'80) een RIZIV-erkenningsnummer als bandagiste (nr XXXXX).

Verweerster baatte een lingeriewinkel uit in XXXX, waar naast gewone lingerie ook postoperatieve borstprotheses worden aangepast en verkocht

Sinds 1984 is mevrouw E..., dochter van verweerster, zaakvoerder van de lingeriewinkel. Mevrouw E.. beschikt evenwel niet over een RIZIV-erkenningsnummer voor bandagisterie

Naar aanleiding van een onderzoek van eiser, werd vastgesteld dat verweerster nog steeds alle bijlagen 13 (getuigschriften van afleveringen bestemd voor de bandagisten en orthopedisten) ondertekent. Nochtans verklaarde verweerster dat zij nog slechts bij gemiddeld 3 van de 10 patiënten die komen voor een borstprothese, persoonlijk aanwezig is en de levering zelf uitvoert.

Eiser is van oordeel dat verweerster ten onrechte borstprotheses heeft aangerekend aan de verplichte ziekteverzekering. Bijgevolg werden voorliggende vorderingen ingesteld.

* *
* *

4 BEOORDELING

4.1 Samenvoeging

Aangezien de vorderingen in de dossiers met rolnummers NA-019-11 en NA-019-13 onderling nauw verbonden zijn, beveelt de Kamer van eerste aanleg de samenvoeging ervan. Het is immers wenselijk om de vorderingen samen te behandelen en te berechten teneinde oplossingen te vermijden die onverenigbaar kunnen zijn wanneer de zaken afzonderlijk zouden worden berecht (art. 30 Gerechtelijk Wetboek (Ger.W.)).

4.2 Afstand van geding in de zaak NA-019-11

Bij brief van 7 maart 2013, heeft eiser gemeld dat hij heeft besloten om afstand te doen van het geding hangende voor de Kamer van eerste aanleg met als algemeen rolnummer NA-019-11

Principes

Overeenkomstig artikel 820 Ger. W. ziet, bij afstand van geding, de partij af van de rechtspleging die zij is begonnen met een hoofdvordering of met een tussenvordering. Afstand van geding heeft niet ten gevolge dat het recht zelf wordt prijsgegeven

Overeenkomstig artikel 823, lid 2 Ger. W. is afstand van geding geoorloofd in alle zaken.

Overeenkomstig artikel 825 Ger. W. moet, om geldig te zijn, de afstand van geding aangenomen worden door de partij aan wie hij is betekend, tenzij hij wordt gedaan alvorens de tegenpartij conclusie heeft genomen over het onderwerp van de vordering waarvan wordt afgezien. In geval van betwisting wordt de afstand ingewilligd of in voorkomend geval geweigerd bij beslissing van de rechter.

Overeenkomstig artikel 826 Ger. W. houdt afstand van geding die aangenomen is, van rechtswege in dat de partijen ermee instemmen dat de zaken over en weder in dezelfde staat worden teruggebracht alsof er geen geding geweest was.

Afstand van geding maakt evenwel de stuiting van de verjaring niet ongedaan, wanneer hij gegrond is op de onbevoegdheid van de rechter voor wie de zaak aanhangig is en dezelfde akte dagvaarding voor de bevoegde rechter inhoudt

Overeenkomstig artikel 827 Ger. W. brengt iedere afstand de verplichting mee tot betaling van de kosten, die de voorzitter aan de afstanddoende partij oplegt

Toepassing

Uit de conclusie van verweerster van 26 juni 2013 dient te worden afgeleid dat zij de afstand van geding niet aangenomen heeft, overeenkomstig artikel 825 Ger. W. Derhalve dient de Kamer van eerste aanleg hierover uitspraak te doen.

De Kamer van eerste aanleg stelt vast dat verweerster geen argumenten aanvoert op basis waarvan zou kunnen worden besloten dat de gevraagde afstand van geding zou moeten worden geweigerd. Bijgevolg wordt de afstand van geding ingewilligd en worden de zaken over en weder in dezelfde staat teruggebracht alsof er geen geding geweest was.

De Kamer van eerste aanleg merkt daarnaast nog op dat aan voorliggende procedure geen kosten zijn verbonden.

4.3 De beoordeling van de zaak NA-019-13

4.3.1 Ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 142 § 3, 3° van de gecoördineerde ZIV-wet moeten, op straffe van verval, de betwistingen bedoeld in artikel 73bis, die overeenkomstig artikel 144, § 2, 1° tot de bevoegdheid van de Kamers van eerste aanleg behoren (waarde van de betwiste verstrekkingen hoger dan 35 000 euro), bij deze Kamers worden ingeleid binnen drie jaar volgend op de datum van het proces-verbaal.

Het proces-verbaal van vaststelling dateert *in casu* van 7 februari 2011. Het verzoekschrift van 7 maart 2013 is derhalve tijdig ingediend.

De vordering van eiser is ontvankelijk

4.3 2 Gegrontheid

4 3 2 1 Terugvordering van de aangerekende verstrekkingen

Principes

Krachtens artikel 73 bis, 2° van de gecoördineerde ZIV-wet is het, onverminderd eventuele straf- en/of tuchtrechtelijke vervolging, en onafgezien van de bepalingen uit de overeenkomsten of verbintenissen bedoeld in Titel III, de zorgverleners en gelijkgestelden verboden, op straffe van de maatregelen voorzien in artikel 142, § 1 om hogervermelde reglementaire documenten op te stellen, te laten opstellen, af te leveren of te laten afleveren wanneer de verstrekkingen niet voldoen aan de voorwaarden bepaald in deze wet, zijn uitvoeringsbesluiten of de krachtens deze wet afgesloten overeenkomsten en akkoorden,

Artikel 27 van de nomenclatuur bepaalt o m ·

§1 Worden geacht in de bevoegdheid van de bandagist (Y) te vallen

Toerusting na totale of gedeeltelijke mammectomie of in geval van unilaterale agenesie (borstprotheses)

§ 21. De in dit artikel voorziene producten moeten bij de levering bij de patiënt aangelegd worden.

§ 22. Alle aanwijzingen betreffende het aanbrengen, het gebruik en het onderhoud van het product moeten aan de patiënt verstrekt worden.

§ 23. De bandagist moet de levering zelf uitvoeren en over de voor het vervaardigen naar maat en voor het passen nodige installatie en het gereedschap beschikken. Hij mag geen product noch te koop aanbieden, noch verstrekken op markten, beurzen of andere openbare plaatsen, noch door venten.

Het sociaalzekerheidsrecht wordt geacht de openbare orde te raken (Arbh Antwerpen, 14 februari 1992, *T S R*, 1993, 390 (samenvatting) Een

instelling belast met een openbare dienst, zoals een sociale zekerheidsinstelling mag slechts strikt de voordelen toekennen waarin de wet voorziet, zo niet worden gelden afgewend van hun wettelijke bestemming en onttrokken aan de gemeenschap van gerechtigden, wat de werking van de openbare dienst in het gedrang brengt (VAN EECKHOUTTE, W , *Sociaal compendium Socialezekerheidsrecht*, Kluwer, 2010-2011, 106).

De nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen is van openbare orde (Arbh. Antwerpen, 28 februari 2006, *Soc. Kron.*, 2006, 476), en dient derhalve strikt te worden geïnterpreteerd. Er kan hieromtrent niet geoordeeld worden naar billijkheid (Arbh. Antwerpen, 22 februari 2005, *Soc. Kron.*, 2006, 473).

Aan de voorgeschreven reglementering mag niets toegevoegd of gewijzigd worden, naar eigen interpretatie gebaseerd op billijkheidsgronden, sociale overwegingen of het belang en comfort van de patiënten (cfr *Informatieblad RIZIV* 1996/3 bladzijde 365 e.v., noot van mevrouw de GHELLINCK onder het arrest van het Arbeidshof te Bergen d.d. 13 december 1995)

Toepassing

De Kamer van eerste aanleg stelt dat uit de processen-verbaal van verhoor van 3 februari 2011 van zowel verweerster als van haar dochter (mevrouw E) blijkt dat in de litigieuze periode (29 maart 2008 t/m 26 juni 2010):

- verweerster nog slechts drie op de tien patiënten/klanten zag;
- de dochter van verweerster zeven van de tien patiënten/klanten zag, en dit terwijl zij geen erkenning als bandagist heeft,
- verweerster wel zelf nog alle bijlagen 13 ondertekende, ook deze van de patiënten/klanten die door haar dochter werden geholpen.

Aldus staat vast dat verweerster voor zeven op de tien van de door haar aangerekende verstrekkingen/producten, een inbreuk heeft gepleegd op artikel 27 § 23 van de nomenclatuur, omdat zij als bandagiste de levering van de prothese niet zelf heeft uitgevoerd.

De in de conclusies vermelde bewering als zouden de door haar dochter afgeleverde protheses onder de verantwoordelijkheid van verweerster vallen, doet geen afbreuk aan de vastgestelde inbreuken. Bovendien is deze bewering in strijd met de duidelijke verklaringen van de dochter van verweerster vermeld in het proces-verbaal van verhoor ("De laatste twee jaar begeleid ik het merendeel van de klanten. Op tien klanten zijn er de laatste tijd zeven die ik zelf behandel. (...) Ik herhaal dat mijn moeder steeds ondertekent. Soms ook als zij de patient niet gezien heeft") Hoe kan verweerster immers verantwoordelijk zijn voor de aflevering van een prothese als zij de klant zelf niet heeft gezien.

De Kamer van eerste aanleg verwijst verder naar het openbare orde-karakter van de nomenclatuur. De bewering van verweerster als zou de verzekering voor geneeskundige verzorging door haar handelen geen effectieve financiële schade hebben geleden, kan derhalve geenszins gevolgd worden.

Verweerster heeft verstrekkingen aangerekend die zij niet heeft uitgevoerd, terwijl de door haar dochter uitgevoerde verstrekkingen niet aan de verplichte ziekteverzekering konden worden aangerekend omdat deze geen erkenning had

Door enkel een RIZIV-erkenning af te leveren aan gediplomeerde bandagisten teneinde hun prestaties terugbetaald te krijgen vanwege de verplichte ziekteverzekering, wordt er enerzijds een zekere kwaliteitscontrole gegarandeerd ten aanzien van de verstrekkingen, anderzijds zorgt dit systeem voor een controle op de aanwending van het beperkte budget van de ziekteverzekering.

Mocht de handelwijze van verweerster getolereerd worden, en er prestaties konden worden aangerekend door niet-erkende zorgverleners, zou deze controle niet mogelijk zijn.

De Kamer van eerste aanleg is dan ook van oordeel dat de tenlasteleggingen bewezen zijn. De ten onrechte aangerekende verstrekkingen/producten dienen derhalve integraal te worden terugbetaald.

4.3.2.2 Administratieve geldboete

Zoals hiervoor reeds gesteld, is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat het aanrekenen van verstrekkingen die niet werden uitgevoerd/producten die niet werden afgeleverd door een erkende zorgverlener, onder geen enkel beding getolereerd kan worden

Gelet op het beperkte budget van de ziekteverzekering is elke zorgverlener er zelf mee verantwoordelijk voor dat dit correct wordt aangewend

Misbruiken ten voordele van een bepaalde zorgverlener, ongeacht welke diens motieven zijn, dienen streng te worden bestraft.

Aldus is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat een administratieve geldboete van 50 euro te vermeerderen met 45 opdecimes, hetzij 275 euro als een passende sanctie kan worden beschouwd.

Gelet op het feit dat het *in casu* een eerste inbreuk betreft, is de Kamer van eerste aanleg van oordeel dat deze administratieve geldboete kan worden opgelegd met een volledig uitstel van drie jaar (art 157 gecoördineerde ZIV-wet *juncto* art 116 S Sw.).

OM DIE REDENEN,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten worden behandeld,

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement,

Recht doende op tegenspraak

Beveelt de samenvoeging van de zaken met rolnummers NA-019-11 en NA-019-13;

Willigt het verzoek van eiser tot afstand van geding in de zaak NA-019-11 in

Verklaart de vordering van eiser in de zaak NA-019-13 ontvankelijk en in de volgende mate gegrond:

Veroordeelt verweerster tot de terugbetaling van de waarde van de ten onrechte aangerekende verstrekkingen/producten ten belope van 56.264,37 euro;

Veroordeelt verweerster tot de betaling van een administratieve geldboete van 50 euro te vermeerderen met 45 opdecimes en alzo gebracht op 5,5 keer 50 euro, zijnde 275 euro, met dien verstande dat deze administratieve geldboete wordt voorzien van een volledig uitstel gedurende drie jaar.

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 18 september 2014 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsuitkering, opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door.

- Sara Sablon, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;
- Martin Volcke, griffier.

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

Martin Volcke

Sara Sablon

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en er in die taal over beraadslaagde, was samengesteld uit mevrouw Sara Sablon, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokter Hugo Coppens en dokter Paul Zegers, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede de heer Stephan Demolder en de heer Eddy Deschoolmeester, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van bandagisten.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door de heer Martin Volcke, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (artikel 156, § 1, eerste lid). De sommen brengen van rechtswege intresten op tegen de wettelijke rentevoet in sociale zaken zoals voorzien in artikel 2, § 3 van de wet van 5 mei 1865 betreffende de lening tegen interest, vanaf de eerste werkdag dag die volgt op de kennisgeving van de beslissing, waarbij de postdatum bewijskracht heeft (artikel 156, § 1, tweede lid). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op (artikel 156, § 2, eerste lid).